

Sygn. akt IV CSK 543/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa T. O.
przeciwko Gminie K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 21 maja 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1817 zł (tysiąc osiemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną dnia 21 maja 2015 r., w którym zmieniono wyrok Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2015 r. i oddalono powództwo powoda o zapłatę mu części wynagrodzenia wynikającego z zawartej między stronami umowy o dzieło (wykonania planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego).

W skardze powoda podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wyjaśniał, że w rozpoznawanej sprawie pojawiło się istotne zagadnienie prawa oraz istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie Sądów. Zagadnienie te sformułowane zostały na s. 2 i 3 skargi i następnie umotywowane na s. 10 tej skargi. Skarżący twierdził także, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ zaskarżony wyrok naruszył wskazane w skardze przepisy prawa materialnego i procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co, następuje:

Po analizie treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej treści motywacji prawnej o przyjęciu skargi do rozpatrzenia, a także treści odpowiedzi na skargę strony powodowej (k. 215 i n. akt sprawy). Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.

Należy stwierdzić, że strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia o wypłatę wynagrodzenia dochodzonego w tym procesie. Jeżeli z ustaleń dokonanych przez Sąd drugiej instancji wynika, że doszło do skutecznego potrącenia w świetle art. 498 k.c. w zw. z art. 499 k.c. (s. 14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), to trafnie stwierdził Sąd Okręgowy, iż roszczenie powoda staje się merytoryczne bezzasadne. Nastąpił bowiem skutek w postaci umorzenia wierzytelności powoda (art. 498 § 2 k.c.). Podnoszony przez skarżącego problem oceny tzw. potwierdzenia salda jako uznania niewłaściwego długu strony pozwanej

staje się wówczas bezprzedmiotowy. W skardze kasacyjnej nie podniesiono odpowiednich zarzutów dotyczących skuteczności potrącenia (art. 498 k.c., art. 65 k.c.). Sąd Okręgowy ustalił istnienie wierzytelności strony pozwanej z tytułu kar umownych wobec powoda i wierzytelność przedstawiana została do potrącenia z wierzytelnością powoda.

Trzeba też wyjaśnić, że ocena tego, czy odpowiednie zachowanie się dłużnika (m.in. w postaci tzw. potwierdzenia salda, k. 73 akt sprawy) stanowić może niewłaściwe uznanie roszczenia wywołującego skutek przewidziany w art. 123 § 1 pkt 2 k.c. może być dokonana na tle określonego stanu faktycznego i w kontekście innych jeszcze zachowań się (oświadczeń) dłużnika (art. 60, 65 k.c.). Nie istnieje zatem możliwość (ani potrzeba w rozpoznawanej sprawie) udzielenia ogólnej odpowiedzi na pytania skarżącego przedstawione w skardze.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i § 6, 12 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2001 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).